так и от разовых операций. Большинство компаний рассчитывает EBIT и EBITDA на основе прибыли по текущей деятельности.

Таким образом, данные показатели позволяют сравнивать компании с различными учетными политиками (например, в части учета амортизации или переоценки активов), различными условиями налогообложения или уровнем долговой нагрузки. Их целесообразно включить в примечания к бухгалтерской отчетности.

Список использованных информационных источников

1. Ефимова О. В. Финансовый анализ: современный инструментарий для принятия экономических решений : учебник / О. В. Ефимова. – Москва : Омега-Л, 2010. – 351 с.
2. Финансовый менеджмент: теория и практика : учебник / Е. С. Стоянова [и др.] ; под ред. Е. С. Стояновой. – Москва : Финансы, 2010. – 656 с.

МІЖНАРОДНИЙ СТАНДАРТ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ДЛЯ ПІДПРИЄМСТВ МАЛОГО БІЗНЕСУ: ЗМІСТ ТА ПРИЗНАЧЕННЯ

Т. А. Лисенко, *студентка спеціальності Облік і оподаткування, група ОА-21інт*
В. А. Кулик, *науковий керівник, д. е. н., доцент, завідувач кафедри бухгалтерського обліку і аудиту*
Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Міжнародні стандарти фінансової звітності – це стандарти, що затверджуються Радою з міжнародних стандартів бухгалтерського обліку, яка знаходиться в Лондоні.

Міжнародні стандарти фінансової звітності потрібні малим та середнім підприємствам для складання та подання фінансової звітності до контролюючих органів та відповідних користувачів.

Відповідно до цього документу до малих та середніх підприємств відносяться: 1) підприємства, які не є підзвітними громадськості; 2) підприємства, які оприлюднюють фінансові звіти загального призначення для зовнішніх користувачів. Зовнішніми користувачами є, наприклад, власники, що не беруть участь в управлінні підприємством, існуючі та потенційні кредитори, а також кредитно-рейтингові агентства.

Метою подання фінансових звітів малого чи середнього підприємства є надання інформації про фінансовий стан, результати діяльності та рух грошових коштів підприємства, яка є корисною для прийняття економічних рішень широким колом користувачів, що не мають повноважень вимагати звітів, пристосованих до їх конкретних інформаційних потреб.

У даному стандарті представлені якісні характеристики, які висуваються до звітності малих та середніх підприємств, а саме: зрозумілість; доречність; суттєвість; достовірність; превалювання сутності над формою; обачність; повнота; зіставність; своєчасність; співвідношення вигід та витрат.

Фінансовий стан підприємства – це співвідношення його активів, зобов'язань та власного капіталу, відображене у звіті про фінансовий стан.

Результати діяльності – це співвідношення доходу та витрат підприємства протягом звітного періоду. Цей МСФЗ дозволяє підприємствам відображати результати діяльності в одному фінансовому звіті (звіт про сукупний дохід) або в двох фінансових звітах (звіт про прибутки та збитки та звіт про сукупний дохід). Загальний сукупний дохід та прибуток чи збиток часто використовуються як показники діяльності або як основа для інших показників, таких як рентабельність інвестицій або прибуток на акцію.

Фінансові звіти, за винятком інформації про рух грошових коштів, підприємство має складати за обліковим принципом нарахування. Згідно з принципом нарахування, визнання статей як активів, зобов'язань, власного капіталу, доходу чи витрат відбувається тоді, коли вони відповідають визначенню та критеріям визнання цих статей.

Фінансові звіти повинні достовірно подавати фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки підприємства. Достовірне подання вимагає правдивого подання впливу операцій, інших подій та умов відповідно до визначень та критеріїв визнання активів, зобов'язань, доходу та витрат, наведених у Розділі 2 «Концепції та основоположні принципи».

Повний комплект фінансових звітів підприємства включає такі звіти:

1) звіт про фінансовий стан на дату звітності;

2) одне з двох: єдиний звіт про сукупний дохід за звітний період, в якому відображаються всі визнані протягом періоду статті доходу та витрат, включаючи статті, визнані під час визначення прибутку чи збитку (що є проміжним підсумком у

звіті про сукупний дохід) та статті іншого сукупного доходу, або окремий звіт про прибутки та збитки і окремий звіт про сукупний дохід. Якщо підприємство приймає рішення подавати і звіт про прибутки та збитки, і звіт про сукупний дохід, то звіт про сукупний дохід починається з прибутку чи збитку, а потім відображає статті іншого сукупного доходу.

3) звіт про зміни у власному капіталі за звітний період;

4) звіт про рух грошових коштів за звітний період;

5) примітки, що містять стисле викладення значної облікової політики та іншу пояснювальну інформацію.

Підприємство може вважатися таким, що вперше застосовує МСФЗ для МСП, лише один раз. Якщо підприємство, що застосовує МСФЗ для МСП, припиняє його застосування на один чи більше звітних періодів, а потім зобов'язане чи вирішує прийняти цей стандарт знову пізніше, особливі звільнення, спрощення та інші наведені в цьому розділі вимоги до такого повторного прийняття не застосовуються.

Список використаних інформаційних джерел

1. Кулик В. А. Якісні характеристики облікової інформації в умовах використання інформаційно-комунікаційних технологій / В. А. Кулик // Науковий вісник ПУЕТ. – 2017. − № 5. – С. 57–62.
2. Облікова політика підприємства : навч. посіб. / В. А. Кулик, З. М. Левченко. – Київ : ЦУЛ. 2019. – 358 с.

ПУБЛІЧНІ ЗАКУПІВЛІ І ТЕНДЕРИ: ДЕФІНІЦІЇ ТА ПРОБЛЕМАТИКА

Р. Р. Малюк, *студент спеціальності Публічні закупівлі, група ПЗ-61 м*

Ю. О. Ночовна, *науковий керівний, к. е. н., доцент, доцент кафедри бухгалтерського обліку і аудиту*

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Держава закуповує товари, роботи й послуги для задоволення суспільних потреб. Обсяг державних закупівель в Україні щороку складає близько 13 % ВВП. Значна частина державних коштів витрачається на придбання товарів у торговельних підприємств. Для відображення процедури придбання товарів за бюджетні кошти використовують поняття «державні закупівлі» та «публічні закупівлі».